

282

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 stycznia 1954 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 8 sierpnia 1953 r. w sprawie kosztów dodatkowych z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych.

W związku z zarządzeniem nr 120 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 września 1953 r. w sprawie zasad planowania i rozliczania dodatkowych kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych oraz ustalenia wysokości tych kosztów w produkcji budowlano-montażowej (Monitor Polski Nr A-85, poz. 1010) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 sierpnia 1953 r. w sprawie kosztów do-

datkowych z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych (Monitor Polski Nr A-80, poz. 956 i Nr A-116, poz. 1508) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. W celu stworzenia podstaw do planowania i rozliczeń kosztów dodatkowych z tytułu zatrudnienia pracowników zamiejscowych w roku 1954 dla poszczególnych centralnych zarządów oraz zarządów wprowadza się następujące wskaźniki:

lp.	j e d n o s t k a	wskaźnik %
1.	Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego — Warszawa	1,0
2.	" " " " — Śląsk	2,5
3.	" " " " — Północ	2,2
4.	" " " " — Południe	3,0
5.	" " " " — Zachód	3,0
6.	" " Robót Instalacyjnych Budownictwa Miejskiego	2,1
7.	" " Robót Inżynierskich Budownictwa Miejskiego	3,0
8.	" " Budownictwa Wojskowego	3,3
9.	Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych	4,0
10.	„Geoprojekt”, Przedsiębiorstwo Geologiczne nadzorowane przez Centralny Zarząd Biur Projektowych	13,0

2. Wskaźniki powyższe określają średnią wysokość kosztów dodatkowych związanych z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych w stosunku do sumy przerobowej danego centralnego zarządu w roku 1954 i odnoszą się do robót wykonywanych własnymi siłami przez generalnych wykonawców bądź podwykonawców.

3. Wskaźniki ustalone w ust. 1 obowiązują wszystkie nadzorowane przez dany centralny zarząd lub zarząd przedsiębiorstwa bez różnicowania oraz niezależnie od ilości czy też faktu zatrudnienia pracowników zamiejscowych na danej budowie.

4. Dla przedsiębiorstw o wyraźnie występującej specyfice lub znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji pod względem zaopatrzenia w miejscowe siły robocze właściwe centralne zarządy lub zarządy w terminie do dnia 31 stycznia 1954 r. wystąpią do Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z wnioskiem o wyrażenie zgody na zróżnicowanie wskaźnika.

5. Wskaźniki powyższe obejmują wszystkie rodzaje kosztów dodatkowych z tytułu zatrudnienia pracowników zamiejscowych; w związku z tym nie wolno wystawiać dodatkowych faktur z tytułu różnic płac w przypadku delegowania pracowników ze strefy płac wyższych do strefy płac niższych.”;

2) w § 4 dodaje się ust. 5 o brzmieniu następującym:

„5. Plany inwestycyjne i odpowiadające im plany produkcyjne wykonawstwa zarówno roczne, jak i kwartalno-miesięczne powinny zawierać tak w sumach ogólnych, jak w planach poszczególnych obiektów kwoty kosztów dodatkowych zatrudnienia pracowników zamiejscowych. Podstawę do wprowadzenia powyższych kwot do planu inwestora i wykonawcy stanowi dla danego przedsiębiorstwa wskaźnik, ustalony zgodnie z przepisami § 3 ust. 1.”;

3) w § 7 wyrazy „31 października 1953 r.” oraz „1953 r.” zastępuje się wyrazami „31 sierpnia 1954 r.” oraz „1954 r.”

§ 2. Traci moc okólnik nr 75 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 17 grudnia 1953 r. w sprawie obejmowania kosztów dodatkowych zatrudnienia robotników zamiejscowych planami inwestycyjnymi i produkcyjnymi.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1954 r. i odnosi się do rozliczeń za roboty wykonane po dniu 1 stycznia 1954 r.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli: R. Piotrowski